

A Fővárosi Ítéltábla dr. Tamasi Zoltán ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. szeptember 28. napján meghozott, 31.P.23.005/2011/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és arra kötelezi az alperest, hogy a ... című hetilap ... napi számában „**cikk címe**” címmel megjelent cikkel azonos helyen és azonos betűmérettel, 8 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

A ... napján megjelent lapszámban közölt „**cikk címe**” című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy a felperes neve nem tett eleget szerződési kötelezettségének a ... Zrt-vel szemben.

Valótlanul keltettük továbbá azt a látszatot, hogy a felperes neve a ... Zrt-vel és az ...-vel szemben nem tudott túlfizetési eseteket kimutatni az ügyfelei érdekében.”

A per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.000 (tizenkétezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 38.000 (harmincnyolcezer) forint, az alperest, hogy 25.000 (huszonötezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket külön felhívásra fizessenek meg a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az alperes által kiadott ... című hetilap napján megjelent számában „**cikk címe és alcíme**” címmel és alcímmel cikket jelentetett meg, mely érintette a felperes neve felperes személyét is.

A felperes keresetében a cikkben sérelmezett közlések miatt sajtó-helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest.

Arra hivatkozott, hogy valótlanul közölte az alperes, hogy energiabeszerzéssel foglalkozik, mivel árbevételének kevesebb, mint 5%-a származik ebből a tevékenységből. Helytelen volt az a közlés is, hogy tanácsadója, ... tizenöt cég, illetőleg önkormányzat auditjára vonatkozó szerződést hozott a céghez, ezzel szemben a valóság az, hogy összesen hét ilyen cég volt. Valótlanul közölte az alperes, hogy a ... Városüzemeltetéshez tartozó cégek számláinál nem találtak semmit. A valóságnak megfelelően azonban, tanácsadásuk során több százezer forintos megtakarítást mutattak ki. A ... Zrt-vel kapcsolatos közlés azért valótlan, mert az alperes azt tárta a nyilvánosság elé, hogy a tanácsadói szerződésüknek nem tettek eleget. A valóságban a szerződéses kötelezettségét a cég maradéktalanul teljesítette, múltbeli visszatérítés és a jövőbeni megtakarítás terén összesen több millió forintos racionalizálást sikerült elérniük. A cikkben megemlített két energiaszolgáltató, a ... Zrt. és az ... esetében valótlan az a közlés, hogy túlfizetési esetekről nem tudtak. Ezzel szemben arra hivatkozott, hogy mindkét szolgáltatóval szemben több esetben érvényesített túlszámlázásból adódó jóváírásokat.

Az alperes kérte a kereset elutasítását.

Hivatkozott arra, hogy a cikk nem állította azt, hogy a felperes energiabeszerzéssel foglalkozik, általában írt az energiabeszerzéssel foglalkozó cégekről. Előadta, hogy az energiamegtakarítással kapcsolatos tanácsadásnak része az energiabeszerzéssel kapcsolatos tevékenység is. Hozzátette, hogy a felperesi társaság megítélése szempontjából nincs relevanciája a tevékenységi kör megjelölésének, mert ebben az esetben egy pontatlanságról van szó.

A felperesi munkatárs által hozott szerződések száma a felperes megítélése szempontjából szintén közömbös, másrészt e tekintetben a felperes helyreigazítást nem kérhet, mert a közlés kizárólag a munkatársra, ...re vonatkozik.

A ... megbízással kapcsolatosan tanúbizonyítást ajánlott fel azzal összefüggésben, hogy az újságíró a helyi cég illetékes vezetőjével beszélt, akitől a cikkben közölt információt kapta.

A ... Zrt-vel összefüggésben tett közlés tekintetében az csatolta a vonatkozó megbízást szerződést, melyben szerepelt a felmondás lehetősége, ezért e tekintetben a valóságot tükrözi a cikk.

A két energiaszolgáltatóval kapcsolatos közlés tekintetében azon az állásponton volt, hogy a cikk az energiaszolgáltatók álláspontjáról adott tájékoztatást, az nem feladata a sajtószervnek, hogy a felperes és a nyilatkozók álláspontja között igazságot tegyen.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy a le nem rótt 27.000 forint kereseti illetéket külön felhívásra fizesse meg a Magyar Államnak.

Kötelezte továbbá a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdéseit, a PK 12. és 14. számú állásfoglalásokat, az Alkotmány 54. § (1) bekezdését, 59. § (1) bekezdését, 61. § (1), (2) bekezdéseit, az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatát.

Az elsőfokú bíróság az energiabeszerzéssel kapcsolatosan kifejtette, hogy a cikk szerkesztéséből és megfogalmazásából következtethető volt, hogy a felperes ezzel a tevékenységgel is foglalkozik. A felperes is elismerte, hogy kisebb részben a tevékenységi körébe tartozik az energiabeszerzési tanácsadás. Nem kifogásolta a cikkben foglalt azon közlést, hogy ügyfelenként évi 10-15%-os csökkenést mutatott ki az energiabeszerzés körében. Értékelte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a ... Városüzemeltetési Kft-vel kötött energiamenedzsment szerződés bevezető része is kitér a tevékenység végzésére. Mindezek alátámasztották a felperes energiabeszerzési ágazatban való közreműködését. Nem vitatta továbbá a felperes azt sem, hogy energiahatékonysági tanácsokat is ad, melynek része az olcsóbb energiabeszerzési tevékenység. A felperes által csatolt cégjegyzékben foglalt tevékenységi körök sem cáfolták azt a felperes által is elismert tényt, hogy energiabeszerzési tanácsadást is végez. Az energiabeszerzés és az energiabeszerzési tanácsadás az átlagolvasó számára nem különülnek el jelentősen. Az alperesi cikk a felperest nem mint energiabeszerző céget, hanem mint energia audittal kapcsolatos tevékenységet végző társaságot mutatta be olyanként, amely energiacsökkentési javaslatokat is tesz. Ennek a tevékenységnek a része az olcsóbb energiabeszerzés is, ezért az elsőfokú bíróság a közlés helyreigazítását valótlanúság hiányában nem találta indokoltnak.

... tevékenységével kapcsolatban közölt szerződésszám tekintetében az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a felperes megítélésének szempontjából közömbös a számszaki tévedés, ezért a helyreigazítást a PK 12. számú állásfoglalásra is hivatkozással elutasította.

Az elsőfokú bíróság a cikk felépítését vizsgálva megállapította, hogy a ... szerződés esetén a felperes is elismerte a visszafizetés hiányát, de a felperesi szolgáltatás lényege éppen a túlfizetés feltárása volt. Az olvasó abból a közlésből, hogy semmit sem találtak a ... szerződéssel összefüggésben, arra következtethetett, hogy túlfizetésre utaló jelet nem találtak. A felperes ügyfélének cikkben megjelenített véleményét, alátámasztotta a tanúként meghallgatott szerző vallomása is. A vélemény közlése nem volt ellentétben az alapjául szolgáló tényekkel, ezért hamis

látszatot keltő közlést nem lehetett megállapítani, így helyreigazításra nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint közömbös a felperes azon álláspontja, amely szerint, a szerződő partnernél találtak megtakarítási lehetőségeket, mert ennek formáját az elkészített auditban nem közölték, és további együttműködésre az ügyfél sem tartott igényt. A felperes sem állította azt, hogy az ügyfélkapcsolat lezáratlan lenne.

A ... Zrt. - amely a felperes ügyfele - szintén a véleményét közölte az újságíróval, amelyet az általa küldött e-mailben foglaltak is alátámasztottak. A cikk azt a véleményt közölte, hogy a „felperes nem teljesítette a szerződést”. Az olvasó számára ez azt jelenti, hogy az ügyfél úgy ítélte meg, hogy a felperes nem teljesítette a szerződést, és ez kifejezetten az ügyfél véleményeként jelent meg, nem pedig tényállításként. A felperes előadása szerint a ... Zrt.-vel perben állt, ezért sem valótnak a cégnek azon véleménye, hogy a felperes nem teljesítette a szerződését. Elfogadta azt az alperesi védekezést, hogy nem az újságíró feladata eldönteni a felek közötti jogvitát. Nem volt kötelezettsége a sajtószervnek, hogy a felek közötti jogvitának utánajárjon, és azt bemutassa.

Az elsőfokú bíróság a két energiaszolgáltató nyilatkozatát is véleménynek minősítette, azzal összefüggésben, amikor a lap azt közölte, hogy nincs tudomásuk túlfizetésről. Ez a nyilatkozat nem azonos azzal, hogy ténylegesen nem volt túlfizetés az esetükben. Az átlagolvasó sem értelmezi a leírtakat úgy, hogy a két cég esetében sosem történt túlfizetés, hiszen egy korábbi közlésben az ...rel összefüggésben éppen a túlfizetésről számolt be az alperes. Az olvasó ettől függetlenül sem feltételezné azt, hogy a cégek esetében sosem történt túlfizetés.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a nyilatkozat egy kommunikációs nyilatkozatként jelenik meg, ugyanúgy, mint a felperesnek az ügyfélszámra, illetve az átlagos megtakarításra vonatkozó közlései. A cikkben közöltek nem lépik túl a cégek véleményeként megengedhető kommunikációt.

Kitért arra is, hogy a cikk címe is arra utal, hogy a szerző minden álláspontot megpróbált bemutatni a vitában, de az ezekben való döntés, a PK 12. számú állásfoglalás alapján nem feladata a bíróságnak.

Rögzítette, hogy a felek által előterjesztett bizonyítási indítványokat mellőzte, mert azok a vitában megjelenő álláspontokat hivatottak alátámasztani, azonban ennek eldöntése a fentiek szerint nem tárgya és célja a sajtó-helyreigazítási pernek.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. §-a alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereseti kérelmének helyt adó döntés meghozatalát kérte. Másodlagosan indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását.

Álláspontja szerint óriási jelentősége van annak, hogy a cikk energiabeszerzéssel foglalkozó cégeként kategorizálta, ami egyértelműen valótlan állítás. Kifejtette, hogy a tevékenységek közül a legegyszerűbb, különösebb szakértelmet nem igénylő feladat az energiabeszerzésben való részvétel. Az igazi szakértelemre az energiahatékonysági szolgáltatásoknál van szükség. Működésének ideje alatt számos energetikai szakembert vett fel és képzett tovább, hogy az energetikai tanácsadás minden szolgáltatási területét lefedje. Sikerének kulcsa a tevékenysége során kifejtett szakértelem és know-how, ezért nem kér ügyfeleitől fix szolgáltatási díjat, hanem kizárólag a ténylegesen elért és kimutatott energiamegtakarításból részesül. Az elsőfokú bíróság helytelenül következtetett arra, hogy az energiabeszerzés és az energetikai tanácsadás nem válik el élesen egymástól az átlagolvasó számára, mert ezt a különbségtételt az ügyfelei és a lap olvasói is pontosan felismerik. A két tevékenység összekeverése súlyos károkat okozhat a társaságának, mert a döntéshozók elbizonytalanításával hátráltatja az energiahatékonysági fejlesztések széleskörű elterjedését. Az energiabeszerzésben való csökkenés kimutatása egyáltalában nem utal arra, hogy energiabeszerzéssel foglalkozna, ez a következtetés téves, ezért a cikkben foglaltak hamis színben tüntetik fel a tevékenységét. Az alperes által elkövetett hiba a hatásában meghaladja a jog által még méltányolt, olvasók számára közömbös pontatlanság kategóriáját.

A ... tanácsadó által közvetített cégek esetében kötött szerződések számának azért van jelentősége, mert a cikk azt a hamis állítást teszi, hogy esetében 0%-os eredményességi ráta keletkezett, holott a tanácsadó által közvetített cégek tekintetében a cég 100%-os eredményt ért el az auditálási feladatok során. A cikk állítása ezért teljes mértékben valótlan és az elsőfokú bíróság elmulasztotta a tényállás valóságtartalmának bizonyítását. Álláspontja szerint szintén nem volt helytálló az elsőfokú bíróság PK 12. számú állásfoglalásra hivatkozása olyan összefüggésben, hogy közömbös tévedésről lett volna szó.

A ... és a ... Zrt. szerződésekkel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság a tanúbizonyítási indítványait elutasította, ezért nem történt meg annak bizonyítása, hogy a cikk valóban azt tartalmazza, amit az újságíró forrása előadott. Igazolt tény azonban, hogy a ... Zrt.-vel a felperesnek jogvitája volt, melyet perben kívántak rendezni. Ezzel szemben azonban az írás tényként fogalmazta azt meg, hogy a szerződésnek nem tettek eleget. Az elsőfokú bíróság azon minősítése, hogy ez a közlés lényegében az ügyfelének a véleménye, tulajdonképpen azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság hozzáírt a cikk szövegéhez, ami ilyen módon jogsértő döntést eredményezett. Tekintettel a szerződéses partnerrel fennálló jogvitájára, a szerző kijelentő módon nem használhatta volna a sérelmezett kifejezést. Az alkalmazott idézőjel sem kelti az olvasóban azt az érzetet, hogy a szöveget véleménynek kellene tekinteni.

A ... szerződő partnerével kapcsolatosan egyértelműen megtakarítási lehetőséget tárt fel és ennek konkrét kivitelezését is elvégezte. Álláspontja szerint nem közömbös az, hogy a cikkben megszólaltatott három referenciacég közül mindhárom, vagy csak az egyik tekintetében létezik lehetőség az energiafogyasztás csökkentésére. Kitért arra, hogy a cikk további elemzett cégek tevékenységét lényegesen kedvezőbb beállításban tárgyalta. Sérelmezte, hogy a cikk egésze a

tanácsadói hálózatának egyetlen tagjának véleményét alapul véve, általánosítva mutatta be eredményességét.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság alaptalanul fogadott el egy feltételezést akkor, amikor azt rögzítette, hogy az átlagolvasó sem értelmezi a lapban közölteket úgy, hogy sosem történt túlfizetés a két energiaszolgáltató tekintetében. Ez gyakorlatilag egyfajta következtetés, amelynek az ellenkezője ugyanúgy elfogadható lenne. Az elsőfokú bíróság állásfoglalása inkább azt sugallja, hogy a túlfizetés egy légből kapott, csábító reklámfogás az energetikai cégek, köztük a felperesi társaság részéről. Az elsőfokú bíróság elutasította bizonyítási indítványait az energiaszolgáltatók nyilatkozatával kapcsolatosan, amit az újságírók tettek. Dokumentumokkal tudja igazolni, hogy a két energiaszolgáltató tekintetében is számtalan túlfizetést mutatott ki.

A felperes fellebbezésének kiegészítésében arra hivatkozott, hogy időközben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 36.G.304.199/2011/6. szám alatt ítéletet hozott a közte és a ... Zrt. közötti perben. Ebben megállapította, hogy a felperes a megbízást a megbízó érdekeinek megfelelően ellátta, túlfizetést mutatott ki, így az általa vállalt eredmény bekövetkezett. Kifejtette, hogy ez az ítélet is egyértelműen bizonyítja azt, hogy az alperesi azon közlés, hogy nem tett eleget a szerződésnek, valótlan. Az elsőfokú eljárásban ez a határozat még nem állt rendelkezésére, ezért kérte a fellebbezés elbírálása körében figyelembevételét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a cikk tartalmát, és helyesen indokolta álláspontját. Előadta, hogy a bíróságnak nem feladata a felperes és más szerződő partnerek közötti vita eldöntése egy sajtóperben. Kitért arra, hogy a felperes által csatolt ítélet a másodfokú eljárásban már nem vehető figyelembe, annál is inkább, mert az a cikk megjelenését követően keletkezett.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla részben nem értett egyet az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a valós tények.

A felperesi társaság energiabeszerző tevékenységének kiemelésével és hangsúlyozásával kapcsolatos alperesi közlést a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően nem tekintette olyan tartalmúnak, mellyel kapcsolatban a sajtó-helyreigazítás elrendelése szükséges.

A felperes valós tevékenységei közül egy bizonyos tevékenység előtérbe helyezése, a felperesi társaság megítélését hátrányosan nem befolyásolja. A cikk

teljes tartalmához mérten az energiabeszerzés megemlítése egyáltalán nem nevezhető hangsúlyosnak, különösen amiatt, hogy az olvasó számára is nyilvánvaló, hogy az írás az egyes energiakiadások racionalizálásával foglalkozott. A sérelmezett közlés a felperes személyének megítélése szempontjából olyan lényegtelen tévedés, ami sajtó-helyreigazítás elrendelését nem indokolta, figyelemmel a PK 12. számú állásfoglalásra. A felperes fellebbezésében olyan jelentős következményeket említett, ami az alperesi cikknek kifejezetten ezen közléséhez nem volt köthető.

... tevékenységével kapcsolatosan az alperes azt tárta a nyilvánosság elé, hogy a nevezett ügynök lényegében eredménytelen munkát végzett az energiaszámlák túlfizetési vizsgálatával kapcsolatosan. A lap azt a megállapítást teszi a működésével kapcsolatosan, hogy az ügyfélvadászatba fektetett energia és pénz nem hozott bevételt az ügynöknek. A felperes által sérelmezett kitétel alapvetően ... személyére és tevékenységére vonatkozott, akinek a nevében a felperes sajtó-helyreigazítási igénnyel nem élhetett, figyelemmel a PK 13. számú állásfoglalásban foglaltakra.

Az alperes a ... Önkormányzat Városüzemeltetési cégének számláival kapcsolatosan azt közölte, hogy esetében megtakarítási lehetőséget nem talált a felperes. Ez a tényeknek teljes egészében megfelelt, mivel a felperes által csatolt „Közüzemi audit jelentés” szintén azt az általános megállapítást teszi, hogy „releváns veszteségpontok nincsenek, a számlázás a mindenkor hatályos jogszabályokban és szerződésekben rögzített módon történt, túlfizetések nem állapíthatók meg”. A felperesi cég kizárólag a jövőre nézve tesz olyan nyilatkozatot, hogy lehetnek olyan energiagazdálkodási intézkedések, amelyek megtakarításokat eredményezhetnek. Ezzel összefüggésben azonban a cikk konkrét tájékoztatást nem adott. Ilyen körülmények között pedig ebben a tekintetben az alperes valótlan közlést nem tett.

A ... Zrt. esetében a felperessel összefüggésben azt közölte az alperesi lap, hogy a szerződésnek nem tett eleget. Az idézőjeles közlés, és a bekezdés végén olvasható „méltatlankodó értékelés” kitétel arra utalt, hogy a felperes által kifogásolt cikkrészlet a Zrt. közelebbről meg nem nevezett képviselőjétől származik. Az alperes nem számolt be a felperes és a Zrt. közötti jogvita létezéséről, ezért teljes egészében nem tájékoztatta a közvéleményt arról, hogy a szerződés teljesítése körében a felek között jogvita alakult ki.

A felperes által csatolt „Közüzemi audit jelentés” a Zrt. oldalán túlfizetést állapított meg, az összeg visszafizetésére, és konkrét energiagazdálkodásra vonatkozó intézkedések megtételével. Az alperes a felperes által szolgáltatott okirati bizonyítékkal szemben a perben nem tudta bizonyítani az állítása helytálló voltát.

A sajtónak objektív felelőssége van az általa közöltekért, így ha a nyilatkozó személy tesz valótlan állítást, a sajtó a felelősségét nem menti ki azzal, hogy a saját vélemény hangoztatására utal. A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytelenül minősítette a kifogásolt közlést a Zrt. véleménynyilvánítását tartalmazó

nyilatkozatnak, mivel a szerződő felek álláspontjainak megfelelő bemutatása nem történt meg a cikkben.

A másodfokú bíróság ezért azt állapította meg, hogy az alperes a ... Zrt. tekintetében valótlan tényt híresztelt, amikor azt közölte, hogy a felperes a szerződési kötelezettségének nem tett eleget. A másodfokú bíróság ezért ilyen tartalommal rendelte el a helyreigazítás közlését.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a sajtó-helyreigazítás elrendelésére ebben az esetben attól függetlenül került sor, hogy a felperes a másodfokú eljárás alkalmával igazolta azt is, hogy a ... Zrt.-vel szemben első fokon pert nyert. Sajtó-helyreigazítási igény elbírálásakor a cikk megjelenésének idején ismert tényekre kell figyelemmel lenni, mivel ezek alapján ítéltető meg az, hogy a sajtószerv alappal utasította-e vissza a helyreigazítás megjelentetését.

A cikk első, felperest érintő részében külön nincs szó a felperes és a ... Zrt. valamint az ... társaságok közötti jogérvényesítésről. A ... Zrt. és az ... megemlézése nyilvánvalóan olyan összefüggésben történt, hogy a felperes ezen cégeknél is igyekezett a saját ügyfelei részére túlfizetésekkel kapcsolatosan visszafizetést kieszközölni. Ilyen értelmezés mellett az energiaszolgáltatók nyilatkozatai nem minősíthetők kizárólag a saját véleményüknek a felperesi tevékenységgel kapcsolatosan. Szükséges volt ezért azt vizsgálni, hogy a felperes által csatolt okirati bizonyítékokra figyelemmel megállapítható-e, hogy a felperes a ... Zrt.-vel és az ... -vel szemben eredménnyel tudott fellépni. A felperes által csatolt stornó számlákból arra lehet következtetni, hogy az energiaszolgáltatók a felperesi tevékenység eredményeképpen jelentős visszafizetésre kényszerültek. Ilyen körülmények között pedig az alperes valótlanul keltette azt a látszatot, hogy a felperes nem tudott eredményt elérni az ügyfelei érdekében a nevezett két energetikai céggel szemben.

A másodfokú bíróság a kifejtettek alapján a felperes által kifogásoltak közül két pont tekintetében a felperesi igényt alaposnak találta, ezért ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és helyreigazításra kötelezte az alperest. A Fővárosi Ítéltőábla egyebekben az érdemben helyes elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a helyreigazított közlések számát és tartalmi súlyát figyelembe véve 2/5-3/5 arányú pernyertességet állapított meg az alperesre kedvezőbben, ezért az első- és másodfokú perköltség megfizetésére a felperest kötelezte a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján.

A perköltség az alperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíjból áll.

Kötelesek továbbá a felek a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint a pernyertesség és pervesztesség arányában a kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére is.

Budapest, 2012. január 26.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Lente Sándor s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő